

Vyjádření k dizertační práci Václava Gvoždíka:

Fenotypové a molekulární přístupy v systematice palearktických a neotropických rosníček rodů *Hyla* a *Osteocephalus* (Amphibia: Hylidae)

Vedoucí dizertační práce má jisté výhody. Na rozdíl od oponentů, kteří musejí přísně posoudit předloženou práci po stránce odborné i formální, vedoucí práce si může dovolit svobodnější přístup a uchopit dizertanta a jejího dílo poněkud volnějším stylem.

Přihlédnu-li k Václavovým studentským letům, uzavíráme touto obhajobou nějakých deset let spolupráce. Začínali jsme s diplomovou prací věnovanou variabilitě převážně mediteránních a blízkovýchodních populací dvou druhů rosníček a tehdy bych rozhodně nevěřil, že na původní morfologicky a bioakusticky zaměřenou studii navážeme důkladným fytogeografickým zpracováním všech rosníček západního Palearktu, že dosáhneme i na rosníčky Nového světa a v rámci vedlejší zájmové činnosti, či lépe řečeno přípravy rukopisu Fauny ČR, si pohrajeme i se slepýši. Dlužno konstatovat, že hlavní zásluhu na tom má Václavova píle, všestrannost a preciznost.

Zastavil bych se chvíli u zmíněné všestrannosti, která by při letném čtení dizertační práce snad mohla uniknout pozornosti. Sám však za roky spolupráce mohu dobře ocenit skutečnost, že Václav si svoji dizertaci po všech stránkách krok za krokem skutečně odpracoval. Sám nasbíral podstatnou část materiálu, za kterým se vypravil prakticky do všech důležitých oblastí včetně Izraele, Íránu, Ázerbájdžánu, Arménie či třeba méně exotické Litvy. Nejednalo se přitom o návštěvu dostupných turistických míst, ale o systematické prosbírání areálů jednotlivých taxonů se zaměřením na hranice jejich výskytu a na typové lokality. Na vybraných místech musel současně po nocích natáčet hlasy rosníček a do dizertace se už nedostalo, že jsem Vaška nutil lovit a srovnávat i pulce těchto žab.

Dále bych rád potvrdil, že si Václav pod laskavým vedením dalších spolupracovníků osvojil všechny v práci použité metodiky, ať už šlo o odběr morfologických dat, jejich statistickou analýzu, hodnocení akustických záznamů nebo komplexní metodiku molekulárně-genetického výzkumu. Mnohostranný přístup k řešení problematice tak Václavovi umožnil objektivní posuzování zjištěných faktů a dotažení výzkumu až do taxonomických interpretací. Právě schopnost dojít až k formálně precizně zvládnutým taxonomickým výstupům považuji jako muzejník za známku skutečně kompletního zpracování vytyčeného úkolu.

Společná práce pochopitelně vedla i k vzájemnému třibení názorů. Dlouhodobější diskusi jsme vedli například na téma, zda rychle publikovat uzavřené dílčí celky a to třeba i v méně zvučných časopisech, nebo zda vytrvat a bez ohledu na konkurenční týmy tvořit dál, dokud obraz nebude co nejdokonalejší a pak jej nabídnout médiím renomovanějším. Václav razil druhou možnost a dnes, navzdory tomu že některá naše prvenství se opírají jen o konferenční abstrakty, mu dávám zapravdu a vážím si jeho perfekcionismu.

Jak vyplývá z úvodu dizertační práce, Václav má před dokončením další dvě zásadní studie řešící systematické postavení rosníček ve východní a střední Evropě a v západní Evropě a severní Africe. Publikace těchto studií budou znamenat významné dodatečné výstupy Václavovy práce a nabídnou podklady k celkové syntéze získaných poznatků.

Závěrem bych chtěl říci, že se mi s Vaškem dobře pracovalo, jeho dizertační práci považuji za výbornou a myslím si, že je Václav na dobré cestě stát se významným zoologem.

V Praze 15. 2. 2011

Jiří Moravec